

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **Z.P.**

obwinionego z art. 87 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 3 października 2025 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Turku

z dnia 14 lutego 2025 r., sygn. akt II W 517/24

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 5 k.p.s.w. umarza postępowanie;**
- 2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Turku, uwzględniając wniosek Komendanta Powiatowego Policji w T., złożony w trybie art. 58 § 1 i 2 k.p.s.w., wyrokiem z dnia 14 lutego 2025 r., wydanym w sprawie o sygn. akt II W 517/24, uznał obwinionego Z.P. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. polegającego na tym, że w dniu 15

września 2024 r. około godz. 11:15 w miejscowości K., gm. T. na drodze krajowej nr [...], będąc w stanie po użyciu alkoholu, tj. 0.17 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem m-ki R. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym i za to na podstawie art. 87 § 1 k.w. wymierzył mu karę grzywny w kwocie 2 500 zł. Nadto, na podstawie art. 87 § 3 k.w. w zw. z art. 29 § 1 i 2 k.w. orzekł wobec obwinionego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii „B” na okres 18 miesięcy oraz zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania w całości.

Powyższy wyrok uprawomocnił się w dniu 22 lutego 2025 r.

Od tego prawomocnego wyroku kasację na korzyść obwinionego wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając powyższy wyrok w całości zarzucił w niej:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 5 § 1 pkt 5 k.p.s.w., polegające na uwzględnieniu wniosku oskarżyciela publicznego o skazanie obwinionego bez przeprowadzenia rozprawy i wydaniu wobec Z.P. wyroku skazującego, podczas gdy obwiniony ten zmarł przed jego wydaniem, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w.”.

W konkluzji kasacji wniesiono o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 5 k.p.s.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu bez udziału stron.

Istotnie przy wydawaniu zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Rejonowego w Turku doszło do rażącego naruszenia wskazanego w *petitum* kasacji przepisu prawa procesowego, przy czym to uchybienie miało rangę bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w. Zgodnie z zawartą w tym przepisie dyrektywą, sąd odwoławczy uchyla na posiedzeniu zaskarżone orzeczenie, niezależnie od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów i wpływu uchybienia na treść orzeczenia, jeżeli zachodzi jedna z okoliczności wyłączających postępowanie, określonych w art. 5 § 1 pkt 4-10 k.p.s.w. Trafnie zauważa skarżący, w ślad za

kategoryczną wypowiedzią ustawodawcy, że śmierć obwinionego, stanowiąc jedną z przeszkód postępowania o wykroczenie, w myśl art. 5 § 1 pkt 5 k.p.s.w., nie pozwala na dalsze prowadzenie postępowania, obligując do jego umorzenia. W sytuacji, kiedy pomimo tej przeszkody procesowej rozstrzygnięto merytorycznie sprawę, zachodzi wskazana wyżej bezwzględna przyczyna odwoławcza, przy czym uchylenie orzeczenia z powodu śmierci obwinionego może nastąpić tylko na jego korzyść (*arg. ex art. 104 § 1a k.p.s.w.*). Jak wynika z materiału aktowego sprawy, w tym załączonego odpisu skróconego aktu zgonu USC w K., zwłoki Z.P. zostały znalezione w dniu 12 listopada 2024 r. o godz. 12.00. Okoliczność ta, od momentu jej zaistnienia, powinna uniemożliwiać dalsze prowadzenie postępowania wobec obwinionego, niezależnie od tego, że było ono związane z wnioskiem złożonym w trybie art. 58 k.p.s.w. Bez wpływu na sprawę pozostaje fakt, że Sąd Rejonowy w Turku, wydając w dniu 14 lutego 2025 r. zaskarżony wyrok, nie posiadał informacji o śmierci obwinionego. Wyrok ten został zatem wydany mimo istnienia procesowej przeszkody do orzekania, pociągającej za sobą bezwzględną przyczynę odwoławczą (zob. wyroki SN: z 30 stycznia 2018 r., IV KK 472/17; z 19 września 2023 r., V KK 309/23; z 18 stycznia 2024 r., II KK 579/23).

W tym stanie rzeczy konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Turku i umorzenie postępowania.

W konsekwencji o kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 119 § 2 pkt 1 k.p.s.w.

Mając na uwadze powyższe względy, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[WB]

[a.ł.]